

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 406 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007

‘Ο ‘Απόστολος ‘Ανδρέας, ό Πρωτόκλητος

Στίς 30 Νοεμβρίου ή ‘Εκκλησία μας έορτάζει τή μνήμη του ‘Αγίου ένδόξου ‘Αποστόλου ‘Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, του ίδρυτή τής ‘Εκκλησίας τής Κωνσταντινουπόλεως. Γεννήθηκε σέ ένα μικρό χωριό τής Παλαιστίνης, τήν Βηθσαιδά. Ήταν ή πατρίδα των ‘Αποστόλων ‘Ανδρέου, Πέτρου καί Φιλίππου.

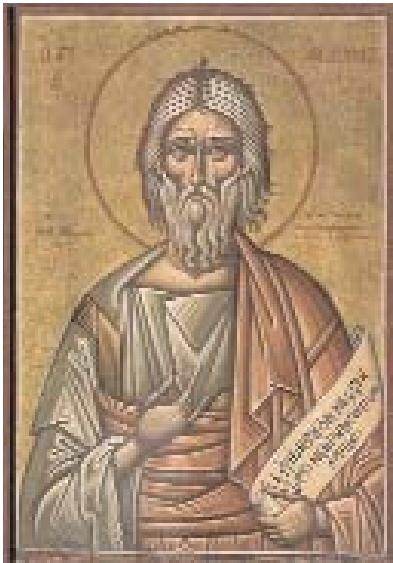
‘Ο Πέτρος καί ό ‘Ανδρέας ήταν άδελφια. ‘Ο πατέρας τους ήταν ό ‘Ιωνάς, ένας φτωχός ψαράς, ό όποιος τούς έμαθε νά ψαρεύουν, άφου δέν μπόρεσε νά τούς σπουδάσει. ‘Ο Πέτρος ήταν παντρεμένος μέ τήν κόρη του ‘Αριστόβουλου, πού ήταν άδελφός του ‘Αποστόλου Βαρνάβα, ένω ό ‘Ανδρέας προτίμησε τή μοναχική ζωή. Μαζί μέ τόν άγιο ‘Ιωάννη τόν θεολόγο καί Εὐαγγελιστή ύπήρξε μαθητής του ‘Αγίου ‘Ιωάννου του Προδρόμου. ‘Ο Τίμιος

Πρόδρομος, επειδή ήθελε νά τούς δώσει νά καταλάβουν ότι αυτός δέν ήταν τίποτα παραπάνω άπό ένας υπηρέτης του Χριστού, πήρε τόν ‘Ανδρέα καί τόν ‘Ιωάννη τόν Εὐαγγελιστή καί πήγε εκεί πού ήταν ό ‘Ιησοῦς Χριστός, λίγο μετά τή βάπτισή Του. ‘Ο Τίμιος Πρόδρομος τούς Τόν έδειξε ένω περπατούσε καί τούς εἶπε: -Νά, αυτός είναι ό άμνός (δηλαδή τό άρνί)

του Θεού (‘Ιωάννου 1,36). Αυτό σήμαινε γιά τούς ‘Ισραηλίτες ότι «Αὐτός είναι ό Μεσσίας πού περιμέναμε, εκείνος πού θά μάς σώσει». ‘Αμέσως ό ‘Ανδρέας καί ό ‘Ιωάννης έτρεξαν πίσω άπό τόν Χριστό νά τόν προλάβουν.

-Δάσκαλε, πού μένεις; Τόν ρωτοῦν.

-‘Ελάτε καί θά δείτε, τούς εἶπε ό ‘Ιησοῦς.

Προχωροῦν μαζί του, βλέπουν πού μένει καί κάθονται κοντά του όλόκληρη τή μέρα. Τό άπόγευμα ό ‘Ανδρέας πήγε γρήγορα νά ειδοποιήσει τόν άδελφό του τόν Σίμωνα καί μόλις τόν βρίσκει λαχνασμένος του φωνάζει:

-Βρήκαμε τό Μεσσία, τόν Χριστό.

Τόν έφερε στον Χριστό καί ‘Εκεῖνος τόν μετονόμασε Πέτρο. ‘Ετσι, ό ‘Απόστολος ‘Ανδρέας, ό άδελφός του Πέτρος καί ό ‘Ιωάννης έγιναν οί πρώτοι μαθητές του

Χριστού, γι’ αυτό καί ό άγιος ‘Ανδρέας όνομάζεται πρωτόκλητος, άφου ήταν ό πρώτος πού κάλεσε ό Χριστός γιά νά τόν ακολουθήσει. Μετά ακολουθήσαν ό Φίλιππος μέ τόν Ναθαναήλ καί οί άλλοι μαθητές Του. ‘Ολοι τους ήταν άνθρωποι άπλοί, πού μόλις άναγνώρισαν τή θεότητα του Χριστού Τόν ακολουθήσαν καί έμειναν κοντά Του γιά πάντα.

Μετά τήν Πεντηκοστή, ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἄρχισε τή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου. Κήρυξε σέ πολλές χῶρες. Ξεκίνησε ἀπό τήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, προχώρησε στήν περιοχή τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τόν Βόσπορο, τόν Πόντο, τήν Κων/πολη, τήν Νικομήδεια, τή Χαλκηδόνα, τήν Προποντίδα, τή Γαλατία (τή σημερινή Ἀγκυρα), τή Φρυγία, τήν Παφλαγονία, τή Θράκη, τή Μακεδονία, τή Θεσσαλία, τήν Ἡπειρο καί κατέληξε στήν Ἀχαΐα. Πολλοί πίστεψαν ἀπό τό κήρυγμά του καί βαπτίσθηκαν Χριστιανοί ἀπό τόν ἴδιο. Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ἔκανε πολλά θαύματα· ἀνέστησε νεκροί καί θεράπευσε ἀρρώστους ἀπό ἀνιάτες ἀσθένειες.

Στήν Κωνσταντινούπολη χειροτόνησε τόν πρῶτο Ἐπίσκοπο Κων/πόλεως, ἕνα ἀπό τούς ἑβδομήκοντα μαθητές τοῦ Χριστοῦ, τόν Στάχυ. Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας εἶναι ἰδρυτής τῆς Ἐκκλησίας Κων/πολεως καί γι' αὐτό ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς του, ἡ 30ῆ Νοεμβρίου, τιμᾶται ιδιαίτερα καί ὀνομάζεται Θρονική ἑορτή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀκόμα πῆγε στήν Ἡράκλεια τῆς Θράκης ὅπου χειροτόνησε Ἐπίσκοπο τόν Ἀπελλῆ. Ἀπό ἐκεῖ κατέβηκε στήν Πελοπόννησο καί κατέληξε στή Πάτρα.

Ἐκεῖ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ἄρχισε τή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου καί πολλοί ἄνθρωποι ὁμολόγησαν τήν πίστη τους στόν Χριστό. Μάλιστα ἀνάμεσα σ' αὐτούς ἦταν καί ἡ γυναίκα τοῦ τοῦ εἰδωλόατρη Ἀνθυπάτου Αἰγεάτης, δηλαδή τοῦ Ρωμαίου Διοικητῆ τῆς Ἀχαΐας, ἡ Μαξιμίλλα, πού τή θερά-

πυεσε ἀπό ἀνίατη ἀρρώστεια. Ὁ Ἅγιος βάπτισε τήν Μαξιμίλλα καί τόν ὑπηρέτη τοῦ Αἰγεάτη, τόν Στρατοκλῆ, τόν ὁποῖο καί χειροτόνησε λίγο ἀργότερα πρῶτο Ἐπίσκοπο Πατρῶν.

Ὁ Αἰγεάτης, ἀντί νά ἀκολουθήσει τό παράδειγμα τῆς γυναίκας του, ὀργίστηκε καί διέταξε τούς στρατιῶτες του νά συλλάβουν τόν Ἅγιο Ἀνδρέα, νά τόν φυλακίσουν, νά τόν βασάνισουν καί νά τόν σταυρώσουν. Τελικά τόν σταύρωσαν σέ σταυρό πού εἶχε σχῆμα Χ μέ τό κεφάλι τοῦ ἁγίου ἀνάποδα πρός τή γῆ. Ὁ Ἅγιος ἄφησε τό πνεῦμα του σά χέρια τοῦ Θεοῦ σέ ἡλικία 80 χρονῶν. Ἐπειτα ὁ Στρατοκλῆς καί ἡ Μαξιμίλλα ἔθαψαν μέ εὐλάβεια τό ἅγιο σῶμα τοῦ Ἀποστόλου. Τό ἱερό λείψανό του μεταφέρθηκε στήν Κων/πολη ἀπό τόν Ἅγιο Ἀρτέμιο καί μέ διαταγή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου τοποθετήθηκε στό ναό τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων μαζί μέ τά ὑπόλοιπα λείψανα τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ἡ Ἅγία Κάρα, πού εἶχε μεταφερθεῖ τό 1453 στή Ρώμη, ἐπέστρεψε τό 1964 στήν Πάτρα, καί τοποθετήθηκε στό λαμπρο ναό πού εἶναι ἀφιερωμένος στή μνήμη του καί εἶναι ἀπό τούς μεγαλύτερους τῆς πατρίδας μας. Ἐτσι ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας εἶναι πολιοῦχος καί ὁ προστάτης ἅγιος τῆς Πάτρας καί πρός τιμή καί μνήμη του γίνονται κάθε χρόνο τά «Πρωτοκλήτεια».

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγ. Φωτεινῆς Ἱεράπετρας

Οἱ ἀπορίες μας

-Πῶς καί γιατί γράφηκαν τά Εὐαγγέλια;

-Εὐαγγέλιο σημαίνει τήν καλή εἶδηση καί τό χαρμόσυνο μήνυμα πού ἔφερε ὁ Χριστός γιά τόν ἔρχομό τῆς Βασιλείας του καί τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό καί τό βιβλίο πού μᾶς πληροφορεῖ γιά τή ζωή, τό ἔργο καί τή διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀνομάζεται Εὐαγγέλιο.

Ὁ Χριστός δέν ἄφησε κανένα γραπτό κείμενο. Μετά ἀπό τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή Του, καί εἰδικά μετά τήν Πεντηκοστή καί τόν

φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ μαθητές του, ἀλλά καί ὅσοι τόν γνώρισαν καί τόν πίστεψαν, θυμοῦνταν καί ἐπαναλάμβαναν τίς παραβολές, τίς διηγήσεις, τά θαύματά του, τά Πάθη, καί τήν Ἀνάσταση του. Σιγά-σιγά κάποιοι ἀπό αὐτούς πού εἶδαν τά θαύματα καί ἄκουσαν τή διδασκαλία του, ἄρχισαν νά καταγράφουν τά σημαντικότερα γεγονότα. Ὁ σκοπός τῆς καταγραφῆς ἦταν οἱ νέοι χριστιανοί νά γνωρίσουν καλύτερα τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ Θεανθρώπου, ἀλλά καί νά μήν παραποιηθεῖ ἡ ἀληθινή διδασκαλία καί ἡ δράση του.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα φώτισε καί καθοδήγησε τούς συγγραφείς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων, ἀλλά καί ὄλων τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού τήν ἀποκαλοῦμε Ἱερό Εὐαγγέλιο, γιά νά μᾶς παραδώσουν τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Μᾶς διηγοῦνται τό σχέδιο καί τίς ἐνέργειες τῆς ἀγάπης του γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου, γι' αὐτό τά βιβλία αὐτά εἶναι θεόπνευστα. Δέν εἶναι βιογραφίες τοῦ Ἰησοῦ, δηλαδή δέν μᾶς περιγράφουν ἀναλυτικά τή ζωή τοῦ Χριστοῦ ἀπό τή γέννησή του καί μετά, ἀλλά μόνο τά γεγονότα τῆς δημόσιας δράσης του πού ἔχουν σημασία γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, καί εἰδικά τά γεγονότα τοῦ Πάθους καί τῆς Ἀνάστασης.

Ὁ πρῶτος πού κατέγραψε, γύρω στό 65 μ. Χ., τίς ὑπάρχουσες πληροφορίες καί τίς γραπτές παραδόσεις ἦταν ὁ Μᾶρκος, πού ἦταν μαθητής τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Ἀκολούθησαν τά Εὐαγγέλια πού ἔγραψαν δύο ἄλλοι Εὐαγγελιστές, ὁ Ματθαῖος, ἕνας ἀπό τούς Δώδεκα Μαθητές καί Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ, καί ὁ Λουκάς, μαθητής τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Καί οἱ δύο τους σπρίχθηκαν σέ πολλά γεγονότα πού παρουσίαζε ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος καί

πρόσθεσαν ὅ,τι ἄλλο εἶχαν ἀκούσει οἱ ἴδιοι ἢ εἶχαν πληροφορηθεῖ ἀπό ἄλλους αὐτόπτες καί αὐτήκοους μάρτυρες τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδή μάλιστα τά τρία αὐτά Εὐαγγέλια ἔχουν μεγάλη ὁμοιότητα μεταξύ τους, ἀφοῦ σέ πολλά γεγονότα συμφωνοῦν σχεδόν κατά λέξη, ὀνομάζονται συνοπτικά καί οἱ συγγραφείς τους συνοπτικοί Εὐαγγελιστές.

Ἀκολούθησε τό Εὐαγγέλιο τοῦ στενοῦ καί ἀγαπημένου μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰωάννη, γύρω στό 90 μ.Χ., ὅταν πλέον ἦταν σέ ὠριμη ἡλικία. Ὁ Ἰωάννης γνώριζε τά ἄλλα τρία Εὐαγγέλια, γι' αὐτό ἀπέφυγε νά ἐπαναλάβει γεγονότα πού περιγράφονται σ' αὐτά. Πρόσθεσε μερικά γεγονότα, τά ὁποῖα δέν ἀναφέρονται

στός ἄλλους Εὐαγγελιστές, ὅπως τό θαῦμα στόν γάμο τῆς Κανᾶ, ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, ἡ συνάντηση καί ἡ συνομιλία τοῦ Ἰησοῦ μέ τή Σαμαρείτισσα κ. ἄ. Ἐπίσης, διέσωσε καί πολλές διδασκαλίες τοῦ Ἰησοῦ καί ἐξηγεῖ τό νόημά τους. Καί τά τέσσερα Εὐαγγέλια, χωρίς νά ἔχουν ἀντικρουόμενες περιγραφές, συμπληρώνουν τό ἕνα τό ἄλλο καί ἐξιστοροῦν τή ζωή καί τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ.

Ἑμμετρῆ κατήχησις: Οἱ 10 ἐντολές

Μέ ὅλη σου τή δύναμη, ἀγάπα τό Θεό σου,
γιά νά εἶναι ἤρεμο πάντοτε τό μυαλό σου.
Ἀγάπα τόν πλησίον σου, ὡσάν τόν ἑαυτό σου,
ἀκόμα καί καμιά φορά, ἄν εἶναι καί ἐχθρός σου.
Μήν εἶσαι ὑπερήφανος ὅπως ὁ φαρασαῖος,
πού νόμιζε πῶς ἦτανε ἀπ' ὄλους πιά ὠραῖος.
Ποτέ σου νά μήν ὀρκισθεῖς ψεύτικα στή ζωή σου
γιά θά σέ καίει πάντοτε αὐτή ἡ ἐνοχή σου.
Ποτέ σου μήν ἐπιθυμεῖς πράγματα πού 'ναι ξένα,
γιάτι σέ ἄλλο ἀνήκουε καί ὄχι εἰς ἐσένα.
Μή κλέψεις τίποτε ποτέ σέ ὅλη τή ζωή σου,

γιά νά εἶσαι ἡσυχος μέ τή συνείδηση σου.
Δέν ἔχει τό δικαίωμα φόνο κανεῖς νά κάνει,
αὐτός πού δίνει τή ζωή αὐτός καί θά τή πάρει.
Νά σέβεσαι καί νά τιμᾶς πάντοτε τούς γονεῖς σου,
γιάτι σέ περιφρούρησαν σέ ὅλη τή ζωή σου.
Νά μή μοιχεύσεις ὅσο ζεῖς γιάτι 'ναι ἡ αἰτία
νά γίνονται πολλά κακά μέσα στήν κοινωνία.
Μήν ἐργασθεῖς τήν Κυριακή γιάτι εἶναι καταδίκη
ἀφοῦ 'ναι μέρα τοῦ Θεοῦ καί στό Θεό ἀνήκει.

Τσαγκαράκη Μαρία τοῦ Βασιλείου
(Μάλλες Ἱεράπετρας)

Ίστορίες από τήν Παλαιά Διαθήκη Σαμουήλ: ὁ τελευταῖος Κριτής

Στή Ραμαθαΐμ, σέ μιά ὄρεινή περιοχή, ζοῦσε ἕνας ἄνδρας, ὁ Ἐλκανά, μέ τή γυναίκα του, τήν Ἄννα, καί δέν εἶχαν παιδιά. Μιά μέρα ἡ Ἄννα πῆγε στό ναό πού βρισκόταν στήν τοποθεσία Σηλώμ καί προσευχήθηκε στό Θεό νά τήν ἐλεήσει καί νά τῆς δώσει ἕνα παιδί. Ἐνῶ προσευχόταν ἔκλαιγε πολύ καί ἔλεγε: «Κύριε, ἂν μοῦ χαρίσεις ἕνα γιό θά τόν ἀφιερῶσω, Θεέ μου, σέ σένα καί θά σοῦ τόν δώσω νά σέ ὑπηρετήσει». Ὁ Ἥλεί πού ἦταν ἱερέας στό ναό τήν ἄκουσε πού προσευχόταν καί τῆς εἶπε νά μή στενοχωριεῖται γιατί ὁ Θεός θά τῆς δώσει αὐτό πού ζήτησε.

Πράγματι, ἡ Ἄννα γέννησε ἕνα γιό. Τόν ὀνόμασαν Σαμουήλ, πού σημαίνει «τό δῶρο». Αὐτή εὐχαρίστησε τό Θεό λέγοντας: «Δέν ὑπάρχει ἅγιος σάν τόν Κύριο, κανένας δέν μπορεῖ νά προστατεύει, ὅπως αὐτός. Τά ὄπλα κομματιάζει τριῶν ἰσχυρῶν κι ἀνανεώνει τή δύναμη τῶν ἀδυνάτων καί τῶν ἀπελπισμένων. Ὁ Κύριος βγάζει ἀπ' τή δυστυχία του τόν καταφρονημένο, στή δόξα τόν περνᾷ. Ὁ Κύριος ὁδηγεῖ καί προστατεύει ὅλους ἐκείνους πού τόν ἐμπιστεύονται...». Ἡ Ἄννα τήρησε τήν ὑπόσχεσή της καί πῆρε τόν Σαμουήλ καί τόν ἔφερε στό ναό, ὅταν ἀκόμη ἦταν πολύ μικρός. Ἐκεῖ ἦταν ὁ Ἥλεί, πού ἄρχισε νά τοῦ μαθαίνει γιά νά γίνει ἱερέας. Κάθε χρόνο ἡ μητέρα του Ἄννα τοῦ ἔφτιαχνε ἕναν μικρό ἱερατικό χιτῶνα καί τοῦ τόν ἔφερνε στό ναό. Ἐκεῖ ὑπηρετοῦσαν καί οἱ γιοί τοῦ Ἥλεί πού ὅμως δέν ἦταν εὐσεβεῖς, ὅπως ὁ πατέρας τους. Δέν τιμοῦσαν τόν Κύριο καί δέν ἄκουγαν τόν πατέρα τους, τόν Ἥλεί, πού εἶχε γεράσει πιά πολύ.

Κάποτε ὅμως ἦλθε ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καί τούς εἶπε μιά προφητεία:

-Ὁ Θεός θά συντομεύσει τή ζωή αὐτῆς τῆς οἰκογένειας, εἶπε. Κανείς δέν θά ζήσει ἀρκετά γιά νά γεράσει. Ὅσοι ἐπιζήσουν θά τυφλωθοῦν μέ

δάκρυα καί τά παιδιά τους θά πεθάνουν στήν ἀκμή τῆς ἡλικίας τους. Στή θέση σας ὁ Θεός θά ἀναστήσει ἕναν πιστό ἱερέα πού θά κάνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Στό ναό τῆς Σηλώμ μιά νύχτα ὁ Σαμουήλ, ἐνῶ κοιμόταν, ἄκουσε μιά φωνή νά τόν καλεῖ:

-Σαμουήλ!

Στήν ἀρχή νόμισε ὅτι ἦταν ἡ φωνή τοῦ Ἥλεί, πού ἦταν ξαπλωμένος στό δωμάτιό του. Τοῦ κτύπησε τήν πόρτα, ἀλλά ὁ Ἥλεί τοῦ ἀπάντησε δύο φορές: «Παιδί μου δέ σέ φώναξα, πήγαινε νά κοιμηθεῖς». Ὅταν ἄκουσε γιά τρίτη φορά τό

ὄνομά του ὁ Σαμουήλ, πῆγε στόν Ἥλεί καί τόν ρώτησε τί τόν θέλει. Ὁ Ἥλεί,

πού κατάλαβε ὅτι ἦταν ὁ Θεός αὐτός πού καλοῦσε τόν Σαμουήλ, τοῦ εἶπε: Τήν ἐπόμενη φορά πού θά ἀκούσεις τή φωνή, νά ἀπαντήσεις: «Μίλα, Κύριε, ὁ δοῦλος σου ἀκούει».

Ἔτσι κι ἔγινε.

Ὁ Κύριος τότε τοῦ εἶπε πολλά. Μάλιστα, τοῦ εἶπε ὅτι θά τιμωρήσει τά παιδιά τοῦ Ἥλεί γιά τίς ἁμαρτίες τους. Ὁ Σαμουήλ σηκώ-

θηκε τό πρωῖ κι ἄνοιξε τίς πόρτες τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Φοβόταν ὅμως νά πεῖ στόν γέροντα ἱερέα αὐτά πού εἶχε ἀκούσει. Ὁ Ἥλεί ὅμως τόν ἔπεισε, καί στό τέλος τοῦ τά εἶπε ὅλα χωρίς νά τοῦ κρύψει τίποτα. «Εἶναι ὁ Κύριος. Ἄς κάνει ὅ,τι Αὐτός κρίνει καλό», εἶπε ὁ Ἥλεί. Ἔτσι καθώς ὁ Σαμουήλ μεγάλωνε, ὁ Κύριος ἦταν μαζί του καί τοῦ μιλοῦσε.

Μόλις μεγάλωσε ἔγινε Προφήτης καί ἡγέτης τῶν Ἰσραηλιτῶν. Κανένας ἀπό τούς λόγους του δέν ἔπεφτε στό κενό. Οἱ ἄνθρωποι τόν ἄκουγαν καί ἤξεραν ὅλοι πῶς ἦταν Προφήτης τοῦ Κυρίου. Ἦταν ὁ τελευταῖος Κριτής καί ἱερέας ὁ Σαμουήλ πού, ὅταν εἶχε γεράσει, ἀναγκάστηκε νά δεχθεῖ τό αἶτημα τῶν Ἰσραηλιτῶν νά τούς ὀρίσει βασιλιά γιά νά τούς κυβερνήσει. «Νά γίνουμε κι ἐμεῖς ὅπως ὅλα τά ἔθνη, νά μᾶς δικα-

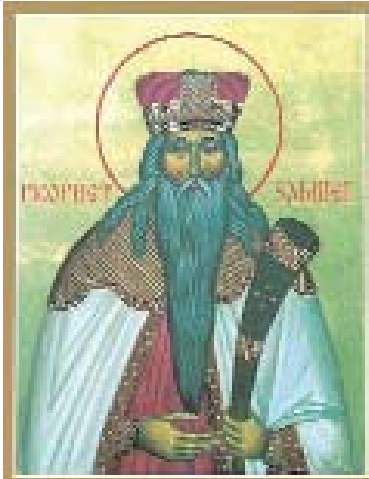
ζει ὁ βασιλιάς μας, νά μάς ὀδηγεῖ καί νά πολεμάει μαζί μας», ἔλεγαν οἱ Ἰσραηλίτες.

Ὁ Σαμουὴλ θεώρησε τό αἶτημα αὐτό ἀσέβεια καί περιφρόνηση πρὸς τόν Θεό καί προσευχήθηκε γιά νά ζητήσει τή συμβουλή του. Μάλιστα μετέφερε στό Θεό τό αἶτημα τοῦ λαοῦ νά ἔχει βασιλιά κι ὁ Κύριος ἀπάντησε «*Ἄκουσέ τους... δέν περιφρονοῦν ἐσένα, ἀλλά ἐμένα περιφρονοῦν, γιατί δέν θέλουν νά βασιλεύω σ' αὐτούς*» (Α' Βασ. 8,7). Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συγχώρεσε τούς ἀγνώμονες Ἰσραηλίτες. Συμβούλεψε τό Σαμουὴλ νά ἀκούσει τήν παράκλησή τους καί νά ἱκανοποιήσει τήν ἐπιθυμία τους, ἀφοῦ ὅμως πρῶτα τούς προειδοποιήσει γιά τίς συνέπειες τῆς ἐπιλογῆς τους. Ἡ ἀντίδραση παλιότερα τοῦ Ἰωάθαμ καί τώρα τοῦ Σαμουὴλ στό θεσμό τῆς βασιλείας δέν ἦταν ἀδικαιολόγητη. Οἱ βασιλεῖς κυβέρνησαν αὐταρχικά καί ὀδήγησαν τό λαό σπὴν εἰδωλολατρεία καί τήν καταστροφή.

Ὁ Σαμουὴλ περιέγραψε μέ σκληρά λόγια τόν θεσμό τῆς βασιλείας. Ὁ βασιλιάς, εἶπε, θά στρατολογεῖ ὑποχρεωτικά τούς νέους καί θά παίρνει τίς θυγατέρες σάν σκλάβες στήν αὐλή του. Θά παίρνει μέρος ἀπό τή συγκομιδή γιά τόν ἑαυτό του, θά ἀρπάξει τά χωράφια, τά ἀμπέλια

καί τούς ἐλαιῶνες σας. Θά ὑποχρεώνει τόν λαό νά δουλεύει γιά κείνον καί θά ἐπιβάλλει βαριά φορολογία. Ὅλοι θά θεωροῦνται δοῦλοι του. Ἡ ἀπόφαση τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅμως ἦταν ἀμετάκλητη. Ὁ Σαμουὴλ συγκέντρωσε τό λαό καί μέ κλῆρο ἐξέλεξαν βασιλιά τό Σαοὺλ. Ὁ Σαμουὴλ τόν ἔχρισε βασιλιά τοῦ Ἰσραὴλ καί εἶπε στόν λαό: «Αὐτός εἶναι ὁ βασιλιάς πού διάλεξε ὁ Κύριος γιά σᾶς». Τότε ὅλοι φώναξαν: «Ζήτη ὁ βασιλιάς!» (Α' Βασιλειῶν 8-10).

Ὁ Σαοὺλ ἦταν γενναῖος πολεμιστής καί σπὴ διάρκεια τῆς βασιλείας του κέρδισε πολλές νίκες, προπάντων στούς πολέμους ἐναντίον τῶν Φιλισταίων. Δέν κατάφερε ὅμως νά ἀπαλλάξει γιά πάντα τήν πατρίδα του ἀπό τήν ἀπειλή τους. Μάλιστα οἱ νίκες αὐτές καί ἡ δόξα πού τοῦ χάρισαν τόν ἔκαναν νά φέρεται ἄσχημα ἀπέναντι στό Θεό. Κάποτε, γιά παράδειγμα, ὁ Σαοὺλ ἀδιαφόρησε γιά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί προσέφερε, χωρίς νά ἔχει δικαίωμα, μόνος του θυσιές περιφρονώντας τόν Σαμουὴλ. Γι' αὐτό ὁ Σαμουὴλ δέ σταμάτησε νά τόν ἐλέγχει καί νά τόν προειδοποιεῖ ὅτι ὁ Θεός θά τοῦ ἀφαιρέσει τή βασιλεία, ὅπως καί ἔγινε μετά τά ἀπό μερικά χρόνια.

Κρητικό παραμῦθι:

Ἡ φτωχή καί τό ἀλάτσι (ἀλάτι)

Μιά φορά κι ἕναν καιρό ἦτανε σέ ἕνα μικρό χωριό ἕνας πολύ φτωχός ἄνθρωπος κι εἶχε τρεῖς κόρες πού τότε βοηθούσανε σέ ὄλες τίς ἀγροτικές δουλειές. Μιά μέρα τούς λέει:

-Εἶμαι πολύ εὐχαριστημένος, παιδιά μου, μέ τσι δουλειές πού μοῦ κάνετε, ἀλλά ἤθελα νά ᾄξερα ἀνέ μ' ἀγαπᾶτε κιόλας.

Καί τοῦ λέει ἡ πρώτη θυγατέρα:

-Ἐγώ, πατέρα σ' ἀγαπῶ σάν τό χρυσάφι.

Καί τοῦ λέει ἡ δευτέρα:

-Κι ἐγώ πατέρα, σέ ἀγαπῶ σάν τό ἀσήμι.

Καί τοῦ λέει ἡ τρίτη:

Κι ἐγώ πατέρα, σέ ἀγαπῶ σάν τό ἀλάτι.

Μόλις ἄκουσε αὐτό ὁ πατέρας ἐμάνισε (ἐθύμωσε) καί τσῆ (τῆς) λέει:

-Οἱ ἄλλες ἀδελφές σου μέ ἀγαποῦνε σάν τό ἀσήμι καί τό χρυσάφι καί ἐσύ μέ ἀγαπᾶς σάν τό ἀλάτι; Δέ θέλω νά σέ ζαναδῶ στά μάθια μου.

Καί τή διώχνει ἀπ' τό σπίτι. Κι ἐκεῖ πού πήγαινε καί περπατοῦσε, ἐκουράστηκε καί κάθησε νά ξεκουραστεῖ σέ μιάν πέτρα. Καί ἐκεῖ πού καθότανε ἦταν ἕνας κυνηγός καί τσῆ λέει:

-Ἦντα γυρεύεις ἐπαέ (ἐδῶ) πέρα μόνη σου κοπελιά;

-Μέ ἔδιωξε ὁ πατέρας μου καί θέλω νά πάω στήν πόλη νά βρῶ ἕνα σπίτι νά δουλέψω, ἀπάντησε ἐκείνη.

-Ἄνέ θές νά ῥθεις στό σπίτι μου, πού ἐγώ θέλω μιά ὑπηρετρία, τῆ λέει ὁ κυνηγός.

-Θέλω νά ῥθῶ, τοῦ λέει ἡ κοπελιά.

Τόν ἀκολούθηκε, κι ὅταν φθάσανε τί νά δεῖ! ἕνα ὠραῖο παλάτι, ἀφοῦ αὐτός ὁ κυνηγός ἦταν βασιλόπουλο.

Καί ἔμεινε ἐκεῖ κάμποσο καιρό καί δούλευε, ἀλλά ἦταν τόσο καλή καί ὁμορφη, πού τό βασιλόπουλο τήν ἀγάπησε καί ἤθελε νά τήν πάρει γυναίκα του.

Μιά μέρα τῆ λέει:

-Θέλω νά σέ παντρευτῶ.

Καί τοῦ λέει αὐτή:

-Ἐγώ εἶμαι φτωχιά. Ταιριάζει νά πάρω ἐσένα;

-Εἶσαι φτωχιά, ἀλλά εἶσαι καλόψυχη καί εὐγενική. Σέ θέλω γιά γυναίκα μου, λέει τό βασιλόπουλο.

Ἡ κοπέλα ἐδέχθηκε καί ὄρισαν τσί (τούς) γάμους καί καλέσανε κόσμο πολύ. Καί στείλανε καί καλέσανε καί τόν πατέρα τῆ κοπέλας καί τοῦ εἶπαν νά πάει στό γάμο τοῦ βασιλόπουλου, χωρίς νά ξέρει ὅτι ἡ νύφη ἦταν κόρη του.

Ἦρθε λοιπόν ἡ μέρα τοῦ γάμου καί ἦρθε ὁ πατέρας μέ τσί δύο του κόρες καί ἔγινε ὁ γάμος

καί μετά καθίσανε ὅλοι στό τραπέζι.

Ἡ νύφη εἶπε στούς ὑπηρέτες νά βάλουνε τοῦ πατέρα τῆ ἀσημένια πιάτα καί χρυσά πιρουνία, ἀλλά στό φαγητό νά μή βάλουνε καθόλου ἀλάτσι. Καί καθίσανε ὅλοι μαζί καί τρώγανε. Ὁ πατέρας τῆς δέν ἔτρωγε ἐπειδή δέν εἶχε ἀλάτσι τό φαγητό καί δέν ἦταν νόστιμο. Τότε πηγαίνει κοντά του ἡ νύφη καί τοῦ λέει:

-Γιατί δέν τρῶς ἐσὺ τό φαῖ σου;

-Δέν μπορῶ νά τό φάω, γιατί δέν ἔχει ἀλάτσι, λέει αὐτός.

-Θυμᾶσαι μιά φορά πού σοῦ εἶπα ὅτι σέ ἀγαπῶ σάν τό ἀλάτσι καί ἐσὺ μ' ἐδιώξες ἀπό τό σπίτι; Ἐχεις τώρα τά ἀσημένια πιάτα καί τά χρυσά πιρουνία, ἀλλά σοῦ λείπει τό ἀλάτσι.

Τότε τή γνώρισε πῶς ἦταν ἡ κόρη του καί τήν ἀγκάλιασε, τήν φίλησε κι ἔκλαιγε καί τῆς ζητοῦσε νά τόνε συγχωρέσει:

-Ἐχεις δίκιο, κόρη μου. Συγχώρα με, ἔλεγε καί ζανάλεγε.

Καί τσί κρατήσανε ὕστερα ὅλους, πατέρα καί κόρες, ἐκεῖ στό παλάτι καί ζήσανε αὐτοί καλά κι ἐμεῖς καλύτερα.

*Ἐρωφίλη Σταματάκη, Μάλλες Ἱεράπετρας
(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἀριστοφάνη Χουρδάκη,
«Τά παραμῦθια τῶν Μαλλῶν Ἱεράπετρας»)*

Ἄκροστιχίδα

Συμπλήρωσε τήν παρακάτω ἀκροστιχίδα καί ἀπό τά ἀρχικά τῶν λέξεων θά σχηματίσεις τή λέξη μέ τήν ὁποία ὀνομάζονται ἀλλιῶς οἱ δέκα ἐντολές.

Τόσοι ἦταν οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Θεός ἔδωσε σόν Μωϋσῆ τίς δέκα...

Τό σχολεῖο αὐτό συνήθως ξεκινᾷ τήν Κυριακή τοῦ Σπορέως.

Ἔτσι ὀνομάζεται ὁ γιός πού σπατάλησε τήν πατρική περιουσία.

Μαθητής τοῦ Ἁπ. Παύλου καί Εὐαγγελιστής.

Ὁ ἅγιος πού ἦταν μοναχός-ἀσκητής.

Ἦταν ἀξιωματικός καί εἶναι ὁ προστάτης ἅγιος τοῦ πεζικοῦ μας.

Ὁ προστάτης ἅγιος τῶν φυλακισμένων.

Ἔτσι λεγόταν ὁ Ἁπ. Παῦλος πρὶν γίνει χριστιανός.

Λίγο γέλιο!!!

Ὁ Γιώργος μονολογεῖ τήν ὥρα τοῦ φαγητοῦ:

-Θέε μου καί κάνε τήν Θεσσαλονίκη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος...

-Γιατί Γιώργο, τός λές αὐτό; ἀπορεῖ ἡ μητέρα του.

-Γιατί αὐτήν τήν ἀπάντηση ἔγραψα στό διαγώνισμα τῆς Γεωγραφίας στήν ἐρώτηση ποιά εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος...

Μαμά, μαμά... μοῦ ἔδωσαν τόν ρόλο τοῦ Ποντίου Πιλάτου στό θεατρικό ἔργο πού θά παίξουμε στό σχολεῖο γιά τό Πάσχα, λέει ὁ Τοτός.

Ἐπιτέλους θά πλύνεις καί καμιά φορά τά χέρια σου! ἀπαντᾷ ἡ μητέρα του...

 -Κώστα, γιατί δέν κάνεις τόν σταυρό σου πρίν τό φαγητό;
 -Γιατί ἐμπιστεύμαι πλήρως τό φαγητό σου μαμά!

Δύο συμμαθητές κουβεντιάζουν τήν ώρα τοῦ διαλείμματος.
 -Ἐμένα ὁ πατέρας μου εἶναι κριτικός κινηματογράφου. Ἐσένα;
 -Ἐμένα εἶναι ἀπό τήν Νάξο!

Ἄσκαλος ρωτᾷ τόν Νίκο στή Γλώσσα:
 -Ἐγώ βγαίνω, ἐσύ βγαίνεις, αὐτός βγαίνει... Τί χρόνος εἶναι.
 -Χαμένος Κύριε!

Σέ ἓνα κλουβί μαγαζιῶ πού πουλᾷ πουλιά ὑπάρχει ἓνα ζευγάρι καναρίνια πού ὅμως κεληδεῖ μόνο τό ἓνα.
 Ἕνας πελάτης ἐνδιαφέρεται νά ἀγοράσει ἓνα ἀπό τά δύο καναρίνια:
 -Θέλω νά ἀγοράσω αὐτό τό πουλί πού τραγουδᾷ.
 Πόσο κάνει; ρωτᾷ τόν καταστηματοῦχο.
 -Μέ 150 Εὐρώ παίρνεις καί τά δύο καναρίνια, τοῦ ἀπαντάει.
 -Ναί, ἀλλά ἐγώ θέλω μόνο αὐτό πού κεληδεῖ, τοῦ

λέει ὁ πελάτης.
 -Ναί, ἀλλά τό ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο πού τοῦ γράφει τά τραγούδια! ἀπαντᾷ ὁ καταστηματοῦχος.

Ἡ μαμά ἑνός μικροῦ κουνουπιῶ τοῦ δίνει συμβουλές:
 -Παιδί μου, μή πηγαίνεις ποτέ κοντά στους ἀνθρώπους.
 -Μά γιατί μαμά;
 -Γιατί, ὅλοι θέλουν νά μᾶς ἐξοντώσουν.
 -Τί λές μαμά; Κάθε φορά πού περνᾷ ἀπό μπροστά τους αὐτοί μέ χειροκροτοῦν!

-Πῶς πέθανε ἓνας Πόντιος τσιγκούνης;
 -Ἄπό ἀνακοπή, γιατί στεναχωρήθηκε πολύ πού τοῦ ἔπεσε ἓνα Εὐρώ στόν ὑπόνομο.
 -Πῶς πέθανε ὁ ἐπόμενος Πόντιος τσιγκούνης;
 -Ἄπό ἀσφυξία, ὅταν ἔψαχνε τό χαμένο κέρμα μέσα στόν ὑπόνομο.
 -Καί πῶς πέθανε ὁ τελευταῖος Πόντιος τσιγκούνης;
 -Ἄπό τή συγκίνηση τῆς ὑπερβολικῆς χαρᾶς του, πού βρῆκε τό χαμένο κέρμα.

Κατηχητικό Σχολεῖο Παναγίας Ἐλεούσας Ἱεράπετρας

Κατασκευή: Ἡ Μέλισσα - μολυβοθήκη

Υλικά: Χαρτόνι τύπου κανσόν, σέ κίτρινο, μαῦρο, κόκκινο. Μαρκαδόρος μαῦρος καί ἄσπρος (πάχους Μ). Καθαριστικά πίπας μαῦρα, 13 cm. Δύο ξύλινες χάντρες σέ φυσικό χρῶμα, 8 cm. Χαρτονένιο ρολό. Κόλλα.

Τρόπος κατασκευῆς: Κολλῆστε γύρω ἀπό τό ρολό κίτρινο χαρτόνι γιά τό σῶμα. Στή συνέχεια κολλῆστε πάνω 3 λωρίδες ἀπό τό μαῦρο χαρτί, σέ ἴση ἀπόσταση μεταξύ τους. Μετά ζωγραφίστε με μαῦρο μαρκαδόρο στό πρόσωπο τά μάτια καί τή μύτη καί μέ ἄσπρο μαρκαδόρο τίς κόρες τῶν ματιῶν. Κολλῆστε τήν κόκκινη μύτη, ὅπως ἐπίσης καί τά μαῦρα μαλλιά. Κολλῆστε τό κεφάλι στό πάνω μέρος τοῦ ρολοῦ. Στή συνέχεια, πέραστε στή μία ἄκρη τοῦ καθενός ἀπό τά καθαριστικά πίπας ἀπό μία χάντρα φυσικοῦ χρώματος. Λυγίστε μετά, τά καθαριστικά γιά νά τοῦς δώσετε καμπυλωτό σχῆμα καί νά μοιάζουν σάν κεραίες. Κολλῆστε τίς κεραίες τῆς μέλισσας στό πίσω καί πάνω μέρος τοῦ κεφαλιῶ.

Νύξεις Στραβοῦλεξου: Ὀρίζοντι: 1. ΠΡΩΤΟΚΑΝΗΤΟΣ, 2. ΔΑΔΕΚΑ, 3. ΖΑΧΑΡΙΑΣ, 4. ΜΕΣΣΙΑΣ, 5. ΝΑΖΑΡΕΤ, 6. ΙΩΑΝΝΗΣ, 7. ΣΙΜΩΝ. Κῆθρι: 1. ΠΑΝΑΓΙΣΤΙΝΗ, 2. ΝΑΘΑΝΑΗΛ, 3. ΜΑΤΘΑΙΟΣ, 4. ΤΕΝΔΩΝΗΣ, 5. ΙΟΥΔΑΣ, 6. ΤΕΣΣΕΡΑ. Νύξεις Κρυπτολέξεου: ΜΑΤΘΑΙΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ, ΣΙΜΩΝ (ΟΚΑΝΑ, ΝΙΤΗΣ), ΝΑΘΑΝΑΗΛ, ΠΕΤΡΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ, ΜΑΤΘΙΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ, ΘΩΜΑΣ, ΙΟΥΔΑΣ, ΦΙΝΙΠΠΟΣ. Νύξεις ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: ΔΑΔΕΚΑ, ΕΝΤΟΝΕΣ, ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ, ΑΣΤΟΣ, ΝΟΥΚΑΣ, ΟΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΟΝΙΣΙΜΟΣ, ΣΑΟΥΛ

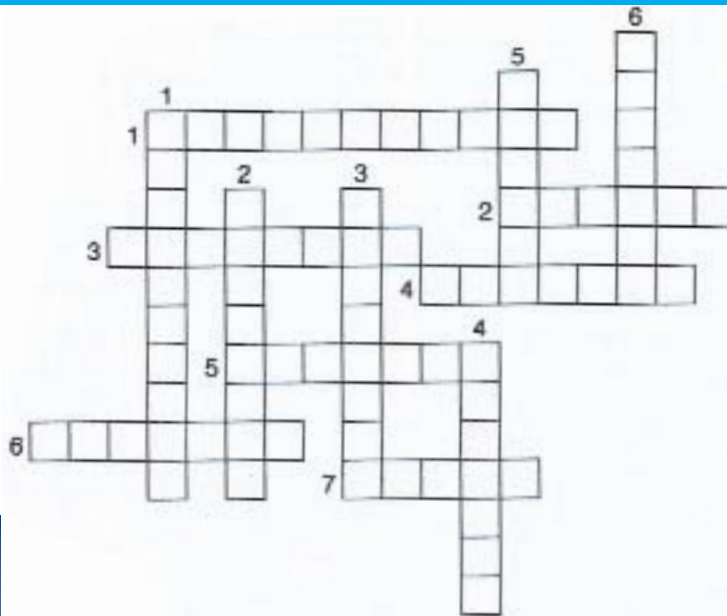
Κρυπτόλεξο

Βρείτε τους 12 Μαθητές του Χριστού

Ψάχνοντας οριζόντια και κάθετα θά ανακαλύψεις τους 12 Μαθητές του Χριστού.

A	M	M	A	T	Θ	A	I	O	Σ	I	Θ	I	Φ
N	A	Σ	N	I	A	K	Ω	B	O	Σ	Ω	O	I
Δ	T	T	P	K	A	Y	A	Σ	T	K	M	Y	Λ
P	Θ	Θ	Ψ	Σ	O	T	N	O	M	A	A	Δ	I
E	I	E	E	T	P	O	N	P	H	P	Σ	A	Π
A	A	A	A	O	B	P	H	O	Φ	I	T	Σ	Π
Σ	Σ	Σ	Σ	O	M	I	Σ	I	M	Ω	N	O	O
N	A	Θ	A	N	A	H	Λ	Π	E	T	P	O	Σ
I	A	K	Ω	B	O	Σ	A	Λ	Φ	A	I	O	Y

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Έτσι ονομάστηκε ο μαθητής του Χριστού Άνδρέας. 2. Τόσοι ήταν οι μαθητές του Χριστού. 3. Πατέρας του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. 4. Όνομασία του Χριστού, πού σημαίνει ο αναμενόμενος Σωτήρας. 5. Εκεί γεννήθηκε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και μεγάλωσε ο Ι. Χριστός. 6. Μαθητής του Χριστού. 7. Το όνομα του Αποστόλου Πέτρου, πριν να γίνει μαθητής του Χριστού.

ΚΑΘΕΤΑ: 1. Η περιοχή πού

έζησε και δίδαξε ο Χριστός. 2. Μαθητής του Χριστού, φίλος του Φιλίππου. 3. Μαθητής του Κυρίου και Ευαγγελιστής. 4. Το έπάγγελμα του Ματθαίου και του Ζακχαίου. 5. Ο μαθητής πού πρόδωσε τον Ίησού. 6. Τόσα είναι τα Ευαγγέλια.

Άντιστοιχισι

Ένωστε με γραμμές τις λέξεις πού ταιριάζουν από τις δύο στήλες.

Άγια Σκέπη
Ζαχαρίας
Χριστός
Δαμιανός
Θεοτόκος
Ίεσσαί

Ίατρος
28η Ώκτωβρίου
Εισόδια
Μεσσίας
Άρχιερέας
Ρίζα

Σαμουήλ
Άνδρέας
Δαβίδ
Προφήτης
Άγια-Σοφία
Άπόστολος

Παῦλος
Βασιλιάς
Ήσαϊας
Κωνσταντινούπολη
Κριτής
Πρωτόκλητος